

mindre har det konservative Folkeparti indtil denne Dag taget det politiske Ansvar for, at denne Politik kunde fortsættes. Af politiske Grunde, som man har ment var af en mere fremtrædende Betydning end Hensynet til de økonomiske Forhold, har man ment det nødvendigt at muliggøre det for Regeringen at fortsætte og opretholde denne Fremgangsmaade. Hvorvidt den konservative Del af Regeringsflertallet vedblivende staaer paa dette Standpunkt, derom kan jeg naturligvis intet vide, og det fremgaar heller ikke af de Udtalelser, som faldt fra det konservative Folkepartis Ordfører (Pürschel) ved Diskussionen her i Fredags. Ved denne Diskussion udtalte det konservative Folkepartis Ordfører, at med Hensyn til den fra vor Side stillede Dagsorden kunde han sige, at det konservative Folkeparti ikke var i Stand til at stemme for den. Om det konservative Folkeparti stod paa det Standpunkt, at det agter at stemme imod den, fremgik ikke af den højtærede Ordførers Udtalelser, og det er mig derfor i dette Øjeblik umuligt at vide, hvorledes Partiets Stilling i saa Henseende er. Derimod er der i hvert Tilfælde ikke hidtil rejst Tvivl om, hvorledes Regeringens Stilling overfor denne Dagsorden er. Medens den højtærede Indenrigsminister ikke udtalte sig om den, ikke gav nogen Art af Grunde imod den, udtalte den højtærede Statsminister sig om den, men den højtærede Statsminister fremsatte heller ikke Grunde. Den højtærede Statsminister er blevet en tavs Mand. Under vore politiske Forhandlinger er den højtærede Statsminister undertiden til Stede, lige saa ofte fraværende, men naar han i længere Tid har været fraværende, plejer han at træde ind i Salen for at gaa herop paa Talerstolen og afvise Forslagene fra Oppositionens Side uden nogen Art af Begrundelse, kun afgivende korte Erklæringer, uden noget som helst Forsøg paa Forsvar for den fra Regeringens Side førte Politik. Dette var da ogsaa Tilfældet i Fredags, hvor den højtærede Statsminister kort og godt sagde, at han ikke kunde indlade sig paa at modtage nogen af de stillede Dagsordener, men ikke gjorde noget Forsøg paa at begrunde sin Holdning i saa Henseende. Jeg beklager den Stilling, man her fra den højtærede Regerings Side har indtaget. I Efteraaret 1918, da der som Følge af Valgsituationen havde været en Afbrydelse af det direkte Samarbejde mellem de politiske Partier, som i Forvejen var tilvejebragt ved Indtrædelse af Repræ-

sentanter for alle Partier i Regeringen, traadte den nuværende højtærede Statsminister frem her i Tinget og sagde til os: Under de vanskelige Forhold, som nu forestaar, overfor de store Beslutninger, som nu skal tages, er det vort Ønske, at der skal tilvejebringes et Organ for en stadig og regelmæssig Samvirken mellem Regeringen og Rigsdagens forskellige Partier. Og vi for vort Vedkommende svarede: Vi erkender Berettigelsen og Værdien deraf, og vi er rede til Forhandlinger om Formen derfor. Der fandt derpaa Forhandlinger Sted med alle politiske Partier, og Resultatet af disse Forhandlinger blev ved Regeringens Medvirken og paa Regeringens Anbefaling Nedsættelsen af det politiske Udvalg, som siden havde Del i Afgørelserne med Hensyn til de store Spørgsmaal, som den Gang laa for. Det var Spørgsmaal af vel endnu mere skæbnesvanger Betydning for Danmark end dem, der for Øjeblikket kan blive Tale om at træffe Afgørelse i, men jeg tror dog at turde sige, at under den økonomiske Krise, som nu et Par Aar har hærget dette Land, og som under Regeringens planløse, opgivende Uvirksomhedspolitik, handlende fra Tilfælde til Tilfælde, fra Panik til Panik, kun kan blive forværret, vilde der være Grund til at søge Former for et fremtidigt Samarbejde mellem alle Rigsdagens Partier og Repræsentanter for alle Erhverv i Danmark. Til en saadan Forhandling har vi for vort Vedkommende indbudt gennem den Dagsorden, til hvilken vi har stillet Forslag. Jeg tilføjer, at selve den Ordning, som i den sidste Panik blev gennemført, fra de sagkyndiges Side, som har stillet Forslag til den, er anbefalet med den Udtalelse, at den har Udsigt til at lykkes. Hvis Konjunkturerne bedrer sig. Men Forudsætningen for, at Konjunkturerne skal bedre sig, er en anden, en virksom, en planlagt og sammenhængende Politik fra Statsmyndighedernes Side, og hvis man afviser en saadan, da slaar man de sidste Muligheder bort for, at den Ordning, som nu til syvende og sidst blev gennemført paa Regeringens fulde og hele Ansvar, kan lykkes. Det konservative Folkeparti lod os vide, da det for Flertallets Vedkommende stemte for denne Ordning, at det skete under Forudsætning af en aktiv Holdning fra Regeringens Side overfor Erhvervskrisen. Jeg ved ikke, om Regeringen vil stille sig forstaaende overfor den Opfattelse, overfor de Stemninger i saa Henseende, som nu kommer frem med saa